

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.506 van 26 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren uit Kosovo afkomstig te zijn, op 25 juni 2008 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoeker luidt als volgt :

"U werd op 5 mei 2008 van 9u00 tot 11u35 gehoord door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Roma machtig is. Uw raadvrouw, Kalinda Mwana-Safi loco Meester Camerlynck, was gedurende het ganse gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma zigeuner afkomstig uit Kosovo Polje, Kosovo. Tijdens het gewapend conflict dd. 1999 zou uw woning in brand gestoken zijn en u zou samen met uw gezin bij uw tante in Kosovo Polje zijn ingetrokken. U zou problemen gekend hebben met etnische Albanezen die de woning bekogelden met explosieven. Hierdoor zou er brand ontstaan zijn in de tuin van uw tante. U zou ook uitgescholden geweest zijn omwille van uw etnie. In de lente van 2007 zou u inkopen gedaan hebben voor het feest djurdjevdan. Een etnische Albanees zou toen uw boodschappen op de grond gegooid hebben en hij zou u verwond hebben met een fles. U zou niet naar de politie gegaan zijn omdat

u geen etnische Albanezen vertrouwt, maar u zou wel een klacht hebben ingediend bij KFOR. Een etnische Albanees die u op straat had ontmoet en die Engels sprak zou voor u getolkt hebben. Op 10 november 2007 zou u met uw hoogzwangere vrouw, voor de eerste keer sinds 1999, naar uw eigen woning gaan kijken zijn. Een vroegere buurman, Afrim, zou jullie gezien hebben op straat en hij zou jullie bedreigd hebben met een wapen. In februari 2008 zou u Kosovo verlaten hebben en u hebt in België asiel aangevraagd op 25 februari 2008. U bent in het bezit van een geboorteakte afgeleverd door UNMIK op 15 januari 2008 te Podujevë, vier attesten betreffende uw kinderen Antonijo, Erduan, Esmeralda en Bajram waarin verklaard wordt dat zij niet zijn ingeschreven in de geboorteregisters van de gemeente Fushë Kosovë, een schoolattest afgeleverd te Kosovo Polje op 8 april 2002, waaruit blijkt dat u gedurende het schooljaar 1987/1988 ingeschreven was in de school Vuk Karadzic en een kopie van een 'certificate of residence' afgeleverd door een gemeentebestuur van Kosovo Polje in mei 2008.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u de afgelopen jaren nog in Kosovo zou verbleven hebben. U beschikt immers over geen enkel identiteitsdocument dat uw beweerde recente herkomst kan staven. Zo bent u niet in het bezit van een identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN administratie in Kosovo (UNMIK) die sinds juni 1999 verantwoordelijk is voor de afgifte van identiteitsdocumenten te Kosovo. Gevraagd naar de reden van het ontbreken van een UNMIK identiteitskaart antwoordde u dat u zich na de oorlog niet geregistreerd hebt in Kosovo wegens gebrek aan interesse en omdat u zich niet zo vrij kon bewegen (CGVS, p. 4). Nochtans kon u naar eigen zeggen wel gaan werken en ging u wel persoonlijk een schoolattest afhalen (CGVS, p.1 en 2). Gevraagd of u de geboortes van uw kinderen in Kosovo had aangegeven bij de gemeente, antwoordde u dat u een aanvraag hiertoe had ingediend maar dat u niet weet of ze daadwerkelijk ingeschreven werden, hetgeen allerminst aannemelijk is.

Vervolgens dient erop gewezen te worden dat uw algemene kennis omtrent de situatie in de regio waar u sinds uw geboorte tot februari 2008 zou gewoond hebben lacunes bevat en niet overeenstemt met de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal. Zo wist u niet of er, behalve in uw straat, in Kosovo Polje nog veel Roma woonden en of er in uw regio een ziekenhuis was voor Roma en Serviërs (CGVS, p. 7 en 12). Verder beweerde u verkeerdelijk dat er na het gewapend conflict in Kosovo geen scholen meer waren voor Roma en Serviërs (CGVS, p. 7). U wist niet welke bedrijven er functioneerden in uw gemeente na de oorlog en verklaarde dat er in 2007 Canadese en Italiaanse KFOR troepen gestationeerd waren in Kosovo Polje in het voormalig politiebureau en het vroegere Farma bedrijf (CGVS, p. 4, 5 en 7). In werkelijkheid echter zijn er geen KFOR troepen gestationeerd in Kosovo Polje. Het is de Finse KFOR uit Lipjan die in de gemeente komt patrouilleren. De Finse troepen zijn al sinds juni 2003 verantwoordelijk voor Kosovo Polje. De rellen van maart 2004 zeiden u helemaal niets. Gevraagd of er na de oorlog ooit kerken en Servische huizen in brand werden gestoken, antwoordde u dat dit het geval was in 2002 of 2003. Gevraagd of u ooit iets gehoord had over etnisch Albanese kinderen die verdrinken waren in Mitrovica antwoordde u ontkennend. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt nochtans dat het verdrinken van enkele Albanese kinderen in de Ibar en de daaropvolgende beweringen in de media als zouden ze in het water gejaagd zijn door Serviërs de directe aanleiding vormde voor het losbarsten van zware rellen in maart 2004. Tijdens deze rellen werden ook in uw gemeente van herkomst verschillende openbare gebouwen in brand gestoken. U was hiervan niet op de hoogte (CGVS, p. 8). Of het mogelijk is om vanuit Kosovo Polje per trein naar Servië te reizen wist u niet te vertellen en gevraagd naar de huidige prijs van een liter melk in Kosovo antwoordde u tot tweemaal toe 50 dinar. Pas de derde keer realiseerde u zich dat de munteenheid in Kosovo de euro is (CGVS, p. 6).

Tenslotte is het allerminst aannemelijk dat u pas eind 2007 voor de eerste keer, en vergezeld van uw hoogzwangere echtgenote, ging kijken naar uw eigen woning in Kosovo Polje die in 1999 in brand werd gestoken. Bevreemdend is ook dat u zich na de aanval met de fles niet tot de politie durfde te wenden omdat het etnische Albanezen zijn, maar dat u wel een etnisch Albanese voorbijganger meenam naar KFOR om voor u te tolken (CGVS, p. 9 t/ 11).

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan uw werkelijke verblijfssituatie vóór uw komst naar België niet worden vastgesteld. U heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk het slachtoffer

was/kan zijn van hetzij een vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hetzij ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop ik deze beslissing baseer werd in het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Het door u neergelegde schoolattest bevestigt enkel dat u in 1987/1988 school gelopen hebt in Kosovo, maar staat geenszins uw recent verblijf. De attesten betreffende uw vier kinderen (fotokopies met originele stempel) hebben een duidelijk gesolliciteerd karakter. Ze werden immers op uw vraag afgeleverd met de bedoeling uw documentatie in België te vervolledigen. Bovendien is de inhoud intern tegenstrijdig gezien er enerzijds beweerd wordt dat uw kinderen in Fushë Kosovë geboren zijn en anderzijds dat ze niet zijn ingeschreven in de geboorteregisters van deze gemeente. Bovendien wordt erin vermeld dat u en uw echtgenote in Fushë Kosovë gedomicilieerd zijn, hetgeen in tegenspraak is met uw bewering als zou u zich na de oorlog nooit in Kosovo hebben geregistreerd. Er kan dan ook geen bewijswaarde aan gehecht worden. Van de kopie van een "certificate of residence" in Kosovo kan hetzelfde gezegd worden. Gezien u hiervan slechts een fax hebt neergelegd kan er ook geen oordeel geveld worden over de authenticiteit. Bovendien werd uw adres (straatnaam, nummer, postcode) niet ingevuld, hoewel er expliciet een ruimte voor voorzien is. Opmerkelijk is ook dat het Albanese woord 'emri' (naam) systematisch verkeerd gespeld wordt als 'emir'. Met betrekking tot uw geboorteakte verklaarde u dan weer zelf dat u deze niet persoonlijk hebt afgehaald en bovendien blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie als bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, dat personen die in het buitenland wonen akten van de burgerlijke stand schriftelijk of door derden ter plaatse kunnen laten aanvragen.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat ik ook ten aanzien van uw partner, Haita (G.) (O.V. 6.224.716), heb beslist om haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u net in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekster, luidt als volgt :

"U werd op 5 mei 2008 van 11u40 tot 13u10 gehoord door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Roma machtig is. Uw raadvrouw, Kalinda Mwana-Safi loco Meester Camerlynck, was gedurende het ganse gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma zigeunerin afkomstig uit Kosovo Polje, Kosovo. Tijdens het gewapend conflict dd. 1999 zou de woning van uw partner in brand gestoken zijn en jullie zouden bij zijn tante in Kosovo Polje zijn ingetrokken. Jullie zouden problemen gekend hebben met etnische Albanezen die de woning bekogelden met explosieven. Ongeveer een jaar geleden zou uw partner geslagen zijn toen hij inkopen ging doen. Op 10 november 2007 zou u met uw partner, voor de eerste keer sinds 1999, naar zijn afgebrande woning gaan kijken zijn. Een vroegere buurman zou jullie gezien hebben op straat en hij zou jullie bedreigd hebben met een wapen. Op 10 september 2007 zouden uw ouders omgekomen zijn in een woningbrand. Volgens u zou de brand veroorzaakt zijn door etnische Albanezen die explosieven hadden gegooid in de slaapkamer van hun appartement. Buiten hun slaapkamer zou de rest van het gebouw onbeschadigd zijn gebleven. In februari 2008 zou u Kosovo verlaten hebben en u hebt in België asiel aangevraagd op 25 februari 2008. U bent in het bezit van een verlopen Servische identiteitskaart afgeleverd te Obilic op 15 mei 1996, een geboorteakte afgeleverd te Pristina in 1997, foto's van de beschadigde woning van uw ouders die bij een aanslag omkwamen en een kopie van een 'certificate of residence' afgeleverd door een gemeentebestuur van Kosovo Polje op 22 mei 2008.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u de afgelopen jaren nog in Kosovo zou verbleven hebben. U beschikt immers over geen enkel identiteitsdocument dat uw beweerde recente herkomst kan staven. Zo bent u niet in het bezit van een identiteitskaart afgeleverd

door de tijdelijke VN administratie in Kosovo (UNMIK), die sinds juni 1999 verantwoordelijk is voor de afgifte van identiteitsdocumenten te Kosovo. Gevraagd naar de reden van het ontbreken van een UNMIK identiteitskaart antwoordde u dat u niet buitenkwam en toch van plan was daar te blijven. Sinds uw traditioneel huwelijk zou u niet vaak om papieren gegaan zijn (CGVS, p. 3, 4 en 11).

Vervolgens dient erop gewezen te worden dat uw algemene kennis omtrent de situatie in de regio waar u sinds uw geboorte tot februari 2008 zou gewoond hebben lacunes bevat en niet overeenstemt met de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal. Zo wist u niet of er na de oorlog nog een school was voor Roma en Serviërs in Kosovo Polje (CGVS, p. 7). Of er in Kosovo Polje een Roma vertegenwoordiger is wist u evenmin, en u beweerde verkeerdelijk dat de Italiaanse KFOR in deze gemeente actief is (CGVS, p. 5 en 13). In werkelijkheid is het de Finse KFOR die sinds juni 2003 in Kosovo Polje werkzaam is. Van de meest bekende politiek partij in Kosovo, de LDK, had u nog nooit gehoord, en de familienaam van de huidige president kende u evenmin (CGVS, p. 5 en 6). Gevraagd naar de rellen van 2004 antwoordde u dat dit u wel bekend was, maar dat u het zich niet meer kon herinneren (CGVS, p. 8). U wist dat er een kerk in Kosovo Polje in brand gestoken werd, maar u kon geen enkele indicatie geven over de reden van de brandstichting. U stelde gewoon dat er zowel voor als na de oorlog kerken in brand werden gestoken in Kosovo (CGVS, p. 8). Verder wist u niet waarvan UÇK de afkorting is (CGVS, p. 5). Ten slotte was u niet op de hoogte van het feit dat het na de oorlog nog mogelijk was om Servische documenten te verkrijgen in Kosovo, terwijl er in verschillende gemeenten afdelingen van het Servisch ministerie van binnenlandse zaken gevestigd zijn waar Servische identiteitsdocumenten worden afgeleverd (CGVS, p. 14). Zelfs in uw eigen gemeente was er een dergelijk bureau aanwezig.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan uw werkelijke verblijfssituatie vóór uw komst naar België niet worden vastgesteld. U heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk het slachtoffer was/kan zijn van hetzij een vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hetzij ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiare bescherming.

De informatie waarop ik deze beslissing baseer werd in het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde kopie van een "certificate of residence" in Kosovo kan aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Gezien u hiervan slechts een fax hebt neergelegd kan er immers geen oordeel geveld worden over de authenticiteit van dit attest. U verklaarde dat u en uw partner Querkez zich kort na de oorlog samen registreerden in Kosovo. Hij verklaarde echter expliciet dat hij zich na de oorlog niet in Kosovo heeft ingeschreven en dat u zich evenmin hebt geregistreerd (zie gehoorverslag partner waarvan kopie in bijlage in het administratief dossier, p. 4). Gezien u niet in het bezit bent van originele UNMIK documenten kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde registratie. Bovendien werd uw adres (straatnaam, nummer, postcode) op bovengenoemd certificaat niet ingevuld, hoewel hier expliciet een ruimte voor voorzien is. Opmerkelijk is ook dat het Albanese woord 'emri' (naam) systematisch verkeerd gespeld wordt als 'emir'. De door u en uw partner achteraf opgestuurde foto's van een woning in opbouw en enkele ruïnes bevestigen geenszins dat uw ouders in 2007 in Kosovo zijn omgekomen bij een aanslag op hun woning. Er kan immers niet uit worden afgeleid wie er ooit gewoond heeft, of waar en wanneer de foto's werden genomen. In dit verband dient ook opgemerkt te worden dat u geen enkele begin van bewijs hebt aangebracht van de dood van uw ouders. Na het gehoor stuurde uw sociaal assistente een brief waarin ze verklaart dat jullie in onderhandeling zijn om een bewijs van overlijden van uw ouders in handen te krijgen, hetgeen niet eenvoudig is. Gezien personen die in het buitenland wonen akten van de burgerlijke stand schriftelijk of door derden probleemloos ter plaatse in Kosovo kunnen laten aanvragen, is deze uitleg op zijn minst bevreemdend.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat ik ook ten aanzien van uw partner, Querkez (S.) (O.V. 6.224.712) heb beslist om hem de vluchtelingenstatus en de subsidiare beschermingsstatus te weigeren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u net in aanmerking voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekers zich op een schending van artikel 1 van het internationaal verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Conventie van Genève), van de artikelen 48/4, 48/5 en 49/3 van de Vreemdelingenwet en van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoekers geven in hun verzoekschrift

toe dat ze valse verklaringen hebben afgelegd met betrekking tot hun beweerde recente verblijf in Kosovo alsook dat ze valse geboortecertificaten van enkele van hun kinderen hebben neergelegd. In werkelijkheid, zo stellen verzoekers, zijn zij tot maart 2000 in Kosovo gebleven en hebben zij sedertdien onafgebroken in Servië gewoond, bij eerste verzoekers zus in Novi Sad. In januari 2007 zijn ze dan uiteindelijk vertrokken naar Kosovo Polje om daar een nieuw leven proberen op te bouwen. In februari 2008 zijn ze uiteindelijk definitief uit Kosovo vertrokken richting België. De verklaringen die werden afgelegd in verband met de problemen met een Albanees zijn echt, “en uit vrees voor de toekomstige Kosovaarse onafhankelijkheid en de gevolgen van dien voor de achterblijvende Roma etnische minderheid, beslo(ten) (zij) om definitief (hun) thuisland te verlaten”. Al deze afwijkende verklaringen, zo stellen verzoekers, wegen niet op tegen de feitelijkheden en de etnische haat waarmee zij geconfronteerd werden in hun land van herkomst. Verzoekers verwijzen naar een jaarrapport van 2007 van Amnesty International waaruit zou blijken dat onder dwang vanuit de EU naar Kosovo teruggekeerde asielzoekers geen steun en hulp krijgen van de plaatselijke autoriteiten, naar een jaarrapport van dezelfde mensenrechtenorganisatie van 2006, een rapport van juni 2006 van het UNHCR en naar “het recent verslag 2007 van ‘Human rights in the OSCE region’ over de actuele situatie in Kosovo”, waaruit volgt dat er “zelfs geen vestigingsalternatief in Servië bestaat”. Verzoekers stellen ten slotte dat de asielaanvraag ten onrechte niet werd onderzocht in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus en verwijzen naar rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen. De verwerende partij kan zich in casu bezwaarlijk verschuilen achter alle tegenstrijdigheden zonder rekening te houden met alle elementen eigen aan de zaak, inbegrepen de aanhoudende alarmerende informatie betreffende de Roma uit Kosovo, zeker nu de etnische origine en afkomst uit Kosovo van verzoekers niet ter discussie staat. Door geen rekening te houden met de voorhanden zijnde elementen in de regio heeft de verwerende partij de zorgvuldigheidsplicht miskend.

2.2.1. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. De Raad stelt vast dat uit de bestreden beslissingen blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, dat verzoekers tijdens hun gehoren de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dat de asielaanvragen op een individuele wijze werden beoordeeld en de beslissingen werden genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (R.v.St, nr. 169.222, 21 maart 2007; R.v.St., nr. 165.215, 28 november 2006). Verzoeker toont niet aan dat dat anders is. Het middel, in zoverre het is gestoeld op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, is niet gegrond.

2.2.2. De verwerende partij kan worden bijgetreden waar zij stelt dat van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over de aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Hij heeft daarbij de plicht om voor de asielinstanties alle relevante persoonlijke gebeurtenissen, die de gegrondheid van de vrees voor vervolging of het reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming kunnen aantonen, nauwkeurig en waarheidsgetrouw te vermelden, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Blijkens het administratief dossier en de bestreden beslissing hebben verzoekers niet alleen gebruik gemaakt van een deels verzonden verhaal - verzoekers geven thans toe dat zij pas in januari 2007 terug naar Kosovo zouden zijn gegaan, na een jarenlang, aanvankelijk verzwegen, verblijf in Servië - doch zij geven nu ook toe dat zij hun relaas ondersteunden met een aantal valse geboortecertificaten betreffende hun kinderen. Gedurende het verloop van de asielprocedure werden zij nochtans herhaaldelijk in de mogelijkheid gesteld om hun

asielrelaas op een correcte en oprechte wijze uiteen te zetten, doch zij hebben ervoor gekozen geen gevolg te geven aan de nadrukkelijke raadgevingen van de bevoegde asielinstanties aangaande het belang van waarachtige verklaringen en de mogelijke negatieve gevolgen van valse, leugenachtige of onjuiste verklaringen (verklaringen DVZ en vragenlijsten CGVS). Verzoekers komen met deze handelwijze niet alleen schromelijk tekort aan de van hen vereiste medewerkingsplicht, doch ondermijnen op deze manier hun geloofwaardigheid, te meer nu zij in hun verzoekschrift niet de minste verklaring bieden voor de eerder afgelegde leugenachtige verklaringen.

2.2.3. Voorts dient erop gewezen dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker zelf berust, die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de asielzoeker aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Daarom moeten door hem in de mate van het mogelijke stavingstukken of overtuigende elementen worden aangebracht (R.v.St., nr. 126.529, 17 december 2003). Verzoekers leggen tot op heden geen stukken voor die hun jarenlange verblijf in Novi Sad (Servië), en hun terugkeer naar Kosovo in januari 2007 kunnen staven. Bovendien moet worden gewezen op de passages in de bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoeker, die, gelet op de thans beweerde terugkeer naar Kosovo Polje in januari 2007, nog relevant zijn, meer bepaald deze die betrekking hebben op het feit dat verzoeker niet wist of er, behalve in zijn straat, in Kosovo Polje nog veel Roma woonden, of er in de regio een ziekenhuis was voor Roma en Serviërs, welke bedrijven in Kosovo Polje actief waren, en of het mogelijk is om vanuit Kosovo Polje met de trein naar Servië te reizen. Bovendien verklaarde hij in strijd met de gegevens van het administratief dossier dat er in 2007 Canadese en Italiaanse KFOR troepen gestationeerd waren in het voormalig politiebureau en het vroegere Farma bedrijf. Ook ten aanzien van tweede verzoekster kan worden vastgesteld dat zij, door de verwerende partij gevraagd naar de situatie in Kosovo voor haar komst naar België, vrijwel onwetend was. Deze vaststellingen, die door verzoekers ongemoeid worden gelaten en die derhalve als niet betwist en vaststaand worden beschouwd, samengenomen met het ontbreken van elk stavingstuk dienaangaande, doen de Raad ertoe besluiten dat verzoekers' daadwerkelijke verblijfplaats voor hun komst naar België nog steeds niet kan worden vastgesteld en dus evenmin kan worden vastgesteld dat zij daadwerkelijk het slachtoffer waren of kunnen zijn hetzij van een vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève hetzij van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, dient immers in de eerste plaats na te gaan of de betrokken asielzoeker werkelijk recentelijk afkomstig is uit de streek die hij beweert te zijn ontvlucht, teneinde de waarachtigheid van zijn relaas te evalueren en de gegrondheid van zijn individuele vrees voor vervolging of het reële risico op ernstige schade te objectiveren. Verzoekers hebben, nu het onmogelijk blijkt een correct beeld te krijgen van hun verblijfssituatie de laatste jaren voor hun vertrek naar België, door hun eigen toedoen het vaststellen van elke band met de actuele situatie in Kosovo, en bij uitbreiding Servië, onmogelijk gemaakt. De verwijzingen naar de rapporten van mensenrechtenorganisaties met betrekking tot de algemene situatie in Kosovo en Servië, kunnen derhalve niet dienstig worden bijgebracht, net zomin als de beslissingen van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen en de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen -zowel deze gevoegd bij het verzoekschrift als deze neergelegd ter zitting- gelet op het ontbreken van enige bindende precedentswaarde.

2.3. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat het middel niet gegrond is. Verzoekers hebben noch een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus aannemelijk gemaakt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 september 2008 door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

A. WIJNANTS.